Lietas arhīva Nr. C-2650-18/25
ECLI:LV:RPPT:2018:1108.C68265018.7.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2018. gada 8. novembrī

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa: tiesnese S.Cīrule
Baložu ielā 14, rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. A/ vienkāršotās procedūras prasībā pret /pers. B/ par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 2018.gada 30.janvārī prasītājs /pers. A/ cēlis tiesā vienkāršotās procedūras prasību pret atbildētāju /pers. B/, kurā, pamatojoties uz likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50. panta pirmās daļas 3. punktu, 54. panta pirmo, otro daļu, likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 4. panta piekto daļu, 12. panta $2.^1$ daļu, 13. pantu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma $17.^3$ panta pirmo daļu, Dzīvokļa īpašuma likuma 13. panta pirmo daļu, Civillikuma 1069., 1071., 1838., 2141., 2142. pantu, lūgts: 1) piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam zemes nomas maksas parādu 169,88 *euro* par laika periodu no 2010. gada 1. oktobra līdz 2017. gada 31. decembrim; nekustamā īpašuma nodokļa kompensāciju 14,10 *euro* par laiku no 2010. gada 1. oktobra līdz 2014. gada 31. decembrim; likumiskos procentus 15,29 *euro* par laiku no 2010. gada 1. oktobra līdz 2017. gada 27. jūnijam, kopā piedzenot 199,27 *euro*, kā arī tiesāšanās izdevumus.

No prasībā norādītā un pievienotajiem dokumentiem izriet, ka prasītājam reģistrētas īpašumtiesības uz zemes gabalu /adrese A/, 2559 m^2 platībā, uz kura atrodas dzīvojamā ēka /adrese B/, kuras uzturēšanai un apsaimniekošanai ir funkcionāli piesaistīts prasītājam piederošais zemes gabals 1300 m^2 platībā. Savukārt atbildētājam nostiprinātas īpašumtiesības uz dzīvokļa īpašumu Nr. /dzīvojamās telpas numurs/, /adrese B/, pamatojoties uz 2001.gada 25.janvāra pirkuma līgumu.

Tādejādi starp zemes īpašnieku un ēkas īpašniekiem, tostarp atbildētāju, pastāv zemes likumiskās (piespiedu) nomas tiesiskās attiecības, kuras regulē likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 4. panta piektā daļa, 12. panta otrā prim daļa un likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50. un 54. pants, kā arī Civillikuma normas.

Atbildētājs kā dzīvokļa īpašnieks nav zemes īpašniekam maksājis nomas maksu 6% apmērā no ēkas uzturēšanai nepieciešamā zemes gabala kadastrālās vērtības par laiku no 2010.gada 1.oktobra līdz 2017.gada 31.decembrim, kā arī nav kompensējis nekustamā īpašuma nodokļa kompensāciju 14,10 *euro* par laiku no 2010.gada 1.oktobra līdz 2014.gada 31.decembrim.

Par maksājuma kavējumiem, prasītājs aprēķinājis likumiskos nokavējuma procentus 15,29 *euro* par laiku no 2010. gada 1. oktobra līdz 2017. gada 27. jūnijam.

[2] Atbildētājs tiesā iesniegtajos rakstveida paskaidrojumos prasību nav atzinis.

Norādīts, ka starp pusēm pastāv strīds par iznomājamā zemes gabala platību un nomas maksas apmēru.

Prasītājs nekad nav vērsies pie atbildētāja ar lūgumu apmaksāt rēķinus, pamatojoties uz Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma $17.^3$ panta pirmo daļu.

Nomas maksājumi bez tiesiska pamata veicami biedrībai "/Nosaukums A/".

2004.gadā pārkāptas dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieku pirmpirkuma tiesības uz zemi. Tādējādi prasītāju nevar uzskatīt kā labticīgo ieguvēju Civillikuma izpratnē.

Ņemot vērā saistības tiesības trūkumu, prasītājam nebija tiesiska pamata gan patstāvīgi aprēķināt prasības summu kā parādu, gan likumiskus procentus kā nokavējuma sekas (Civillikuma 1656.pants).

[3] Tiesā saņemta prasītāja atsauksme par rakstveida paskaidrojumos minētajiem apstākļiem, norādot, ka piespiedu likumisko zemes nomas tiesisko attiecību gadījumā likums nenoteic obligātu strīda ārpustiesas izskatīšanas kārtību.

Prasībai pievienots 2016.gada 4.jūlija paziņojums atbildētājam par zemes nomas parāda samaksu.

Nomas maksa maksājama par tā zemes gabala lietošanu, ko pašvaldības dome vai tās pilnvarota institūcija, vai valsts akciju sabiedrība „Privatizācijas aģentūra" noteikusi kā dzīvojamai mājai funkcionāli nepieciešamo zemes gabalu.

Prasības pieteikumam pievienots zemes robežu plāns, kas sagatavots atbilstoši pašvaldības domes pilnvarotas institūcijas lēmumam.

Atbilstoši pilnvarai starp /pers. A/ kā zemes gabala /adrese A/, īpašnieku un biedrību "/Nosaukums A/", kā nekustamā īpašuma /adrese A/, apsaimniekotāju, prasītājs pilnvaroja biedrību veikt prasītāja vārdā visas nepieciešamās darbības, kas saistītas ar zemes īpašuma /adrese A/, piespiedu nomas maksas piedziņu, tajā skaitā saņemt visus maksājumus.

Puses nav lūgušas un tiesa nav uzskatījusi par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, līdz ar to 2018.gada 18.oktobrī pusēm paziņots, ka lieta tiks izskatīta rakstveida procesā un sprieduma noraksts pusēm būs pieejams tiesas kancelejā 2018.gada 8.novembrī.

Motīvu daļa

[4] Pārbaudot lietā esošos rakstveida pierādījumus un novērtējot tos kopsakarā, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 96.panta piekto daļu, pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Lietā nav strīda un no lietā esošās zemesgrāmatas informācijas redzams, ka prasītājam, pamatojoties uz 2004.gada 23.novembra pirkuma līgumu pieder zemes gabals 2559 m^2 platībā /adrese A/, uz kura atrodas namīpašums, savukārt atbildētājam, pamatojoties uz 2001.gada 25.janvāra pirkuma līguma pamata nostiprinātas īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu Nr./dzīvojamās telpas numurs/, /adrese B/, ar tam piederošajām 6262/601519 kopīpašuma domājamām daļām no daudzdzīvokļu mājas (*lietas 11.-13.lapa*).

Lietā ir strīds par iznomājamā zemes gabala platību un zemes nomas maksas apmēru.

No lietas materiāliem izriet, ka atbilstoši robežu plānam, ēku (būvju) īpašums /adrese B/, kadastra Nr./kadastra numurs/, atrodas uz diviem zemes gabaliem – ar kadastra Nr./kadastra numurs/, Nr./kadastra numurs/, piesaistītā zemes kopplatība Nr.5486 m^2 (*lietas 15.lapa*).

Savukārt no piesaistāmo zemju robežu plāna izriet, ka no prasītājam piederošā zemes gabala dzīvojamai mājai /adrese B/ piesaistīta zemes gabala daļa

1300 m^2 platībā (zemes gabals ar apzīmējumu "D") (*lietas 16.lapa*).

Likuma „Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību" 14.panta pirmās daļas 1.-4.punktā minētajos gadījumos ēkas (būves) īpašnieks lieto citai personai piederošu zemesgabala daļu, pamatojoties uz likumu, nevis līgumu. Šādos gadījumos ēkas īpašnieks un zemes īpašnieks savstarpējās tiesiskās attiecības par zemes lietošanu nodibina nevis labprātīgi vienojoties, bet gan izpildot likumā noteiktu pienākumu, un šis tiesību institūts tiek saukts par piespiedu nomu (*sk. Satversmes tiesas 2009.gada 13.februāra sprieduma lietā Nr.2008-34-01 12. punktu*).

Piespiedu nomas tiesiskajās attiecībās zemes nodošana lietošanā nenotiek, jo nekustamā īpašuma reformas rezultātā izveidojies zemes lietojums turpina pastāvēt, kā arī ar likumu ir noteiktas gan zemes īpašnieka tiesības saņemt nomas maksu, gan ēkas īpašnieka tiesības lietot zemi un pienākums veikt samaksu par lietoto nomas priekšmetu.

Minētais izriet arī no likuma „Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.panta pirmās daļas 2.punkta noteikumiem, kas paredz, ja ēkas īpašniekam nav tiesības iegūt zemi īpašumā, zeme paliek tās fiziskās personas, viņas mantinieku vai juridiskās personas īpašumā, kurai tā piederēja līdz 1940.gada 21.jūlijam un kura šo zemi ir pieprasījusi, bet ēkas īpašniekam ir garantētas zemes nomas tiesības tādā platībā, kādā šī zeme ir viņa likumīgā lietošanā (apbūvei).

Pastāvot piespiedu nomas tiesiskajām attiecībām, nav pamata runāt par lietas nodošanu lietošanā un tās pieņemšanu no otras puses, kas saskaņā ar Civillikuma vispārējās daļas normām nodibina nomas līgumu, jo šādā situācijā iztrūkst pušu labprātīgas vienošanās elements.

Zemes īpašnieka un ēkas īpašnieka saskanīgs gribas izteikums (Civillikuma 1427.pants), lai zemes piespiedu nomas tiesiskās attiecības uzskatītu par nodibinātām, nav nepieciešams.

Tādējādi starp prasītāju kā zemes gabala īpašnieku un atbildētāju kā dzīvokļa īpašuma īpašnieku pastāv zemes nomas tiesiskās attiecības uz likuma pamata un tām ir piespiedu raksturs.

Likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.panta 2.[1] daļa līdz grozījumiem, kas stājās spēkā 2017.gada 13.jūlijā, noteica, ka uz šā panta otrajā daļā minētās zemes atrodas daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas, zemes nomas maksu nosaka, pusēm rakstveidā vienojoties. Ja puses nevar vienoties, zemes gabala nomas maksa nosakāma 6 % gadā no zemes kadastrālās vērtības. Savukārt, ja uz šā panta otrajā daļā minētās zemes atrodas daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas, zemes nomas maksu nosaka, pusēm rakstveidā vienojoties. Minētā norma (*redakcijā, kas bija spēkā līdz 2014.gada 31.decembrim*) papildus noteica, ka papildus nomas maksai nomnieks, sākot ar 2010.gada 1.janvāri, kompensē iznomātājam nekustamā īpašuma nodokļa par zemi maksājumu.

Lietā nav strīda, ka zemes nomas līgums starp pusēm nav slēgts, tādējādi starp pusēm nav panākta vienošanās par nomas maksas noteikšanu, kas būtu atšķirīga par likumā noteikto nomas maksas apmēru. Ievērojot minēto, prasītājs pamatoti aprēķinājis zemes nomas maksu 6% apmērā no zemes kadastrālās vērtības, kas atbilst zemes nomas maksas apmēram, kāds noteikts speciālajā tiesību normā, proti, likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.panta otrajā prim daļā.

Atbilstoši likuma „Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.panta pirmās daļas 2.punkta piezīmei ēkas īpašniekam ir garantētas zemes nomas tiesības tādā platībā, kādā šī zeme ir viņa likumīgā lietošanā (apbūvei). Likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54.panta pirmajā daļā, kas reglamentēja dzīvokļu īpašnieku, pārvaldnieku un zemes īpašnieku savstarpējās attiecības līdz laikam, kad dzīvojamās mājas īpašnieki pārņem dzīvojamās mājas pārvaldīšanas tiesības, piespiedu nomas tiesiskajās attiecībās nomātās zemes gabala apmērs ir noteikts ar pašvaldības domes vai tās pilnvarotās institūcijas, vai valsts akciju sabiedrība „Privatizācijas aģentūra" attiecīgu lēmumu, kas atzīts par dzīvojamai mājai funkcionāli nepieciešamo zemes gabalu.

Dzīvojamai mājai /adrese B/, piesaistīts prasītājam piederošā zemes gabala daļa 1300 m^2 platībā (zemes gabals ar apzīmējumu "D"), kas noteikts likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54.panta pirmās daļas kārtībā ar Rīgas pilsētas zemes komisijas 2000.gada 6.aprīļa lēmumu par zemes piešķiršanu ēku un būvju uzturēšanai (*lietas 15.-16.lapa*).

Tiesa secina, ka zemes likumiskās (piespiedu) nomas gadījumā ir noteiktas abas nomas līguma būtiskās sastāvdaļas - nomas maksa, kas noteikta ar likumu, un nomājamā zemes platība, kas noteikta ar administratīvo aktu.

Kā norādīts judikatūra un tiesību doktrīnā, tad rakstveida līguma noslēgšana pušu starpā nav nepieciešama, jo likumiskā (piespiedu) noma pastāv bez pušu gribas izteikuma un bez parakstītiem līgumiem (*sk. Augstākās tiesas Senāta 2016.gada 26.oktobra spriedumu lietā Nr.SKC-336/2016, lieta Nr.C39057712; Torgāns K. Saistību tiesības, TNA, Rīga, 2014, 347.lpp*).

Minētais nozīmē, ka atbilstoši likumam piešķirtā zemes lietojuma robežām atbildētājs kā dzīvokļa īpašuma īpašnieks tiesīgi lieto prasītājam piederošā zemes gabala daļu, kas nepieciešama dzīvojamās mājas uzturēšanai, un atbildētājam bija pienākums maksāt par zemes nomu atbilstoši likumam „Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās", turklāt minētās tiesības un pienākumus neietekmē apstāklis, ka puses nebija noslēgušas rakstveida nomas līgumu.

[5] Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja nomas maksas parādu 169,88 *euro* par laiku no 2010.gada 1.oktobra līdz 2017.gada 31.decembrim, iesniedzot parāda aprēķinu (lietas *7.lapa*).

Tiesa secina, ka, veicot aprēķinu, prasītājs ievērojis speciālajā likumā noteikto nomas maksas apmēru un iznomātā zemes gabala platības apmēru, attiecīgi arī ņemta vērā zemes gabala kadastrālā vērtība.

Atbildētājs nav apstrīdējis prasībā norādīto zemes nomas maksas parāda matemātisko aprēķinu, kā arī atbilstoši Civillikuma 1838.pantam, nav iesniedzis samaksu apliecinošus dokumentus.

Šādos apstākļos tiesai nav pamata apšaubīt prasītāja veikto aprēķinu un tas atzīstams par pamatotu.

Civillikuma 1069.pants noteic, ka visiem kopīpašniekiem samērā ar viņu daļu ir jānes izdevumi, kas gulstas uz kopēju lietu.

Saskaņā ar likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 12.pantu (*likuma redakcijā līdz 2011.gada 1.janvārim*) dzīvokļa īpašnieks sedz nepieciešamos izdevumus, kas saistīti dzīvojamās mājas, tās komunikāciju un iekārtu uzturēšanu, ekspluatāciju un remontu, kā arī zemes gabala uzturēšanu, proporcionāli sava dzīvokļa īpašuma lielumam (..). No minētā izriet, ka katram dzīvokļa īpašniekam ir jāveic zemes nomas maksas samaksa atbilstoši tam piederošajām daudzdzīvokļu mājas domājamajām daļām. Savukārt atbilstoši Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta 5.punktam dzīvokļa īpašnieka pienākums ir maksāt nomas maksu par zemes lietošanu, ja dzīvojamās māja atrodas uz citai personai piederošas zemes.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrās daļas 4.punkts noteic, ka viena no obligāti veicamajām pārvaldīšanas darbībām ir līguma par piesaistītā zemesgabala lietošanu slēgšanu ar zemes gabala īpašnieku, savukārt likuma 9.pants noteic, ka par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, tajā skaitā par šā likuma 6.panta otrās daļas noteikumu nepildīšanu vai nepienācīgu izpildi, dzīvojamās mājas īpašnieks atbild likumā noteiktajā kārtībā.

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 13.panta pirmo daļu dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļa īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai. No minētajām tiesību normām secināms, ka par visu ar nekustamo īpašumu lietošanu, apsaimniekošanu un uzturēšanu saistīto izdevumu segšanu ir atbildīgi dzīvokļa īpašnieki un zemes nomas līguma neesamība, neatbrīvo ne mājas pārvaldnieku, ne dzīvokļa īpašnieku no pienākuma maksāt zemes nomu, jo nomas tiesiskās attiecības pastāv neatkarīgi no pušu gribas, proti, uz likuma pamata. Nomas tiesību subjekts ir tieši dzīvokļa īpašuma īpašnieks.

Tādējādi, pastāvot strīdam par nomas tiesiskajām attiecībām, zemes īpašnieks prasību var vērst arī pret vienu no dzīvokļa īpašuma īpašniekiem. Šādas tiesības par pamatotām atzinis arī Augstākās tiesas Civillietu departaments (*sk. Augstākās tiesas Senāta 2017.gada 8.jūnija spriedumu lietā Nr.SKC-104/2017, lieta Nr.C29571012, Augstākās tiesas Senāta 2016.gada 20.aprīļa spriedumu lietā Nr. SKC-5/2016, lieta Nr.C29859011*).

Ievērojot augstāk norādīto, tiesa atzīst, ka prasītāja prasījums par zemes nomas maksas parāda piedziņu 169,88 *euro* apmērā par laiku no 2010.gada 1.oktobra līdz 2017.gada 31.decembrim ir pamatots un apmierināms.

[6] Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja nekustamā īpašuma nodokļa kompensāciju 14,10 *euro* apmērā par laiku no 2010.gada 1.oktobra līdz 2014.gada 31.decembrim.

Atbilstoši likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.panta otrajai prim daļai laika posmā no 2010.gada 1.janvāra līdz 2014.gada 31.decembrim bija noteikts, ka papildus nomas maksai nomnieks kompensē iznomātājam nekustamā īpašuma nodokļa par zemi maksājumu.

No prasītāja aprēķina redzams, ka prasītājs ir veicis nekustamā īpašuma nodokļa aprēķinu atbilstoši Rīgas domes Pašvaldības ieņēmumu pārvaldes maksāšanas paziņojumiem par nekustamā īpašuma nodokli 2010., 2011., 2012., 2013., 2014.gadam norādītajam apmēram (*lietas 17.-21.lapa*), kā arī iznomātā zemes gabala platībai un atbildētājam piederošo domājamo daļu apmēram.

Tādējādi prasījums par nekustamā īpašuma nodokļa kompensācijas piedziņu 14,10 *euro* apmērā par laiku no 2010.gada 1.oktobra līdz 2014.gada 31.decembrim ir pamatots un apmierināms.

[7] Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja likumiskos procentus 15,29 *euro* par laika posmu no 2010.gada 1.oktobra līdz 2017.gada 27.jūnijam.

Saskaņā ar Civillikuma 1753.pantu ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Civillikuma 1756.pants noteic, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Atbilstoši Civillikuma 1759.panta 1.punkta noteikumiem procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu, procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Zemes nomai ir piespiedu raksturs, līdz ar to Civillikuma pantā noteiktais pienākums dot atlīdzību par sveša kapitāla lietojumu ir viennozīmīgi attiecināms uz bezstrīdus 6% no zemes kadastrālās vērtības.

Līdz ar to prasījums par likumisko procentu piedziņu 15,29 *euro* par laika posmu no 2010.gada 1.oktobra līdz 2017.gada 27.jūnijam ir pamatots un apmierināms.

[8] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.panta nosacījumiem, tiesa noteic prasītājam tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no atbildētāja likumiskos 6% (seši procenti) gadā no piespriestās, bet nepiedzītās parāda pamatsummas (183,98 *euro*), ievērojot Civillikuma 1763.panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu apmērs sasniedzis kapitāla lielumu.

Saskaņā ar Augstākās tiesas Civillietu departamenta atziņām (*sk. 2016.gada 29.janvāra lēmumā lietā Nr.SKC-1331/2016*) likumiskie procenti, tiesības uz kuriem norādīts tiesas spriedumā atbilstoši Civilprocesa likuma 195.pantam, būtu aprēķināmi par sprieduma izpildes nokavējumu, tātad, par laiku posmu pēc sprieduma labprātīgās izpildes termiņa beigām.

[9] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Līdz ar ko, no atbildētāja par labu prasītājam, piedzenami tā samaksātie tiesas izdevumi – valsts nodeva 71,14 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,30 *euro*, kopā 74,44 *euro* (*lietas 40.-41.lapa*).

Prasītājs prasības pieteikumā pieteicis lūgumu piedzīt no atbildētāja izdevumus, kas prasītājam radušies saistībā ar ieskatīšanos zemesgrāmatu nodalījumā 3,50 *euro*.

Ievērojot to, ka prasītājs nav iesniedzis pierādījumu par šādu izdevumu esamību, lūgums kā nepamatots noraidāms.

No lietas materiāliem redzams, ka prasītājam radušies ar lietas vešanu saistītie izdevumi, kas saistīti ar advokāta palīdzību 28 *euro* (*lietas 26.lapa*).

Atbilstoši Civilprocesa likuma 44.panta otrās daļas noteikumiem, kas paredz, ka ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no atbildētāja par labu prasītājam, ja viņa prasījums apmierināts, ievērojot lietā iesniegtos pierādījumus par samaksu un minētā panta pirmās daļas 1.punkta „a" apakšpunkta, kā arī ceturtās daļas noteikumus, no atbildētāja par labu prasītājam piespriežami izdevumi advokāta palīdzības samaksai to faktiskajā apmērā – 28 *euro*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu, atbildētājam nosakāms sprieduma labprātīgas izpildes termiņš - desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 96., 97., 189.-193.pantu,195., 250.[25], 204.[1]pantu, tiesa

nosprieda:

apmierināt /pers. A/ vienkāršotās procedūras prasību par naudas piedziņu.

Piedzīt no atbildētāja /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu prasītājam /pers. A/, personas kods /personas kods/, zemes nomas maksas parādu 169,88 *euro*, nekustamā īpašuma nodokļa kompensāciju 14,10 *euro*, likumiskos nokavējuma procentus 15,29 *euro* par laika posmu no 2010.gada 1.oktobra līdz 2017.gada 27.jūnijam un tiesāšanās izdevumus 102,44 *euro*, pavisam kopā 301,71 *euro* (trīs simti viens *euro* un 71 centi). Samaksa atbildētājam veicama prasībā norādītajā norēķinu kontā AS /Nosaukums C/, Nr./konta numurs/.

Noteikt atbildētājam /pers. B/ termiņu labprātīgai sprieduma izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Noteikt prasītājam /pers. A/ tiesības saņemt no atbildētāja /pers. B/, personas kods /personas kods/, likumiskos 6% gadā no piedzītās un neatmaksātās pamatparāda summas 183,98 *euro*, par laiku no šī sprieduma labprātīgas izpildes termiņa beigām līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai).

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Tiesnese S.Cīrule